„Danskeren,"

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSES-BLAD FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA.
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danskeren" udgaar Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater $1.50. Udlandet $2.00
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring, etc. med Undtagelse af Bidrag til Bladets Indhold adresseres
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter.

Advertising rates made known upon application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danskeren"s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk, som averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Nogle af de ledende Stemmeretskvinder i Tyskland skal nylig have sendt følgende Budskab til Frankrigs Kvinder: „Vi føler, tænker og lider, lig I gør, og værger, at naar denne frygtelige Krig er ovre, vil alle Nationers Kvinder samle sig til enigt Arbejde for altid at forhindre en saadan Katastrofes Gentagelse.

Past. Kølhede har i „Dannevirke" omtalt Opførelsen af en Kirke i Des Moines som en passende og nærliggende Opgave for Kirkefolket i Den danske Kirke i Reformationens Jubilæumsaar, og Past. H. Hansen i Des Moines tiltræder Past. K.s Opfattelse og glæder sig over, at Past. K. bringer Sagen i Erindring. Og saa oplyser han, at Forarbejderne til at bringe denne Sag frem er i fuld Gang i St. Johannes Menighed der, og at der snart kan meddeles Offentligheden derom.

Mod blandede Ægteskaber Ved Augustana Synodens Nebraska Konferences Luther Leagues Konvention forleden vedtoges følgende Beslutning: „At vi Medlemmer af Luther-Ligaen tager os i Vare for den store Fare ved blandede Ægteskaber, som er saa fremherskende i vore Dage." Ved blandede Ægteskaber forstaas saadanne, hvor Brudgommen og Bruden hører til hver sin Bekendelse. Man mærke sig, at det er en Ynglingeforening, der har fattet Beslutningen.

En antikatolsk Resolution i vort Lands Kongres. Det næsten uhørte er sket, skriver „Aug." I vort Lands højeste lovgivende Forsamling, Kongressen, er fremlagt en Resolution, som bestemmer, at der af begge Kongressens Huse skal vælges en Komite, hvis Opgave skal være at undersøge, om den romersk-katolske Kirke her i Landet driver en Propaganda, som er farlig for vort Lands frie Institutioner. Om man undtager Mormonkirken, saa er dette, saa vidt vi ved, første Gang i vort Lands Historie, der i Kongressen er rejst Anklage imod noget Kirkesamfund. — Det er den svenske Kongresmand. Charles A. Lindbergh fra Minnesota, der har indleveret Resolutionen. Det er ikke som Partimand men som Statsmand Hr. Lindbergh har indgivet sin Resolution mod en Fare, der stedse viser sig som mere truende.

Kristendom og Islam. Der er ingen Steder i Verden, hvor muhammedansk Propaganda blandt Kristne bliver dreven med en saadan Iver som i Kapstaden.

Past. S. Garabedian, som tidligere var Missionær i Indien, har i de sidste fem Aar arbejdet blandt Muhammedanere i Kapstaden. Han fortæller, at et ikke ringe Antal kristne Kvinder og Børn er bleven Muhammedanere ved Giftermaal og paa anden Maade, og at kristne Børn i mange Tilfælde er bleven opdraget som Muhammedanere. I en Aarsberetning, siger han ifl. „The M. Field", bl. a.: „Jeg blev meget overrasket ved at finde, at der maatte arbejdes paa en hel anden Maade iblandt Muhammedanerne i Sydafrika end andre Steder. Muhammedanismen har her den offentlige Mening paa sin Side. Der findes næppe en muhammedansk Familie, som ikke har mindst eet Medlem, der før har været Kristen.

Rettelser. Haardt imod vor Villie indløber der undertiden meningsforstyrrende Trykfejl. I Artiklen „Nogle Bemærkninger" i sidste Nr. er Ordet „lille" uden mindste Grund eller Ret sneget sig ind foran „Mand" Side 2, Spalte 4, Punkt a. Der skulde blot staa og stod i Manuskriptet: a. Den Mand, der i over en halv Snes Aar, osv.

I forrige Nr. (31) Side 4 i Art. „Skabelsesberetningen", Afsnit 3, Linie 5 og 6 staar: „Naturen er jo ikke over Guds Ord, der er blevet synligt for os"; der skulde staa: Naturen er jo ikke andet end Guds Ord, der er bleevn synligt for os.

Protestantismen i Spanien. I 1907 skrev den i Maj d. A. afdøde Biskop Cabrera. Spaniens første reformerte Biskop: „Det er vanskeligt for en Udlænding at forstaa det spanske Folks Karakter. I en vis Forstand anser Spanierne sig selv for at være Verdens mest civiliserede Folk. De ser tilbage. De ser meget sjælden fremad. De lever paa deres Forfædres Bedrifter."

Disse Ord var rigtige i 1907, siger „The Christ.", men nu er Spanien som Stat betragtet bleven europæiseret med en rasende Fart.

For 50 Aar siden blev Folk kastet i Fængsel, dersom de læste i Bibelen. For 10 Aar siden kunde en reformert Kirke eller Skole ikke trives aabenlyst. Nu er alt dette anderledes.

Spanien er en Samling af Racer og gamle Kongeriger. Lokal-Patriotismen er derfor forbavsende stor. Det varer derfor længe, inden Forandringen fra oven gør sig gældende nedefter.

Spanske Protestanters Stilling er ejendommelig. De er skilte fra deres Landsmænd. En Protestant er efter det almindelige Omdømme ikke mere en Spanier. Efter almindelig spansk Betragtning er Protestantisme og Forrædderi mod Fædrelandet enstydigt. Denne Betragtning gælder stadig i de forskellige Provinser.

Men for det officielle Spanien gælder den ikke mere. De evangelske har tiltrukket sig Opmærksomhed og afvunget Myndighederne Agtelse ved deres retlinede Liv. Kong Alfonso d. 13. har saaledes i hele Hofjets Nærværelse dekoreret Biskop Cabreras yngste Søn med Ridderordenen paa Grund af hans videnskabelige Fortjenester og sagt til ham: „De er, saa vidt jeg ved, Søn af en protestantisk Biskop. Jeg er meget glad over at kunne overrække Dem denne Orden."

Børneproblemet i vore Menigheder.

Om dette Problem skriver den svenske Past. C. A. Randolph, Boone, Ia., i sidste Nr. af „Augustana", og vi finder hans Betragtninger saa interessante og af saa stor praktisk Betydning, at vi maa meddele vore Læsere følgende i Oversættelse.

To Spørgsmaal er særlig vigtige for os som Kristne. Det ene er, hvorledes vi paa bedste Maade skal kunne faa vore Børn meddelt Kristendoms-Undervisning, og det andet er hvorledes vi skal kunne faa dem med i vore Gudstjenester.

Gennem Søndagsskolen har man haabet at skulle naa dette Maal. Men Erfaring har vist, at Resultatet af Undervisningen i Søndagsskolen er meget utilfredsstillende baade hvad Kundskab og Gudstjeneste-Besøg angaar. Et Børneproblem er derfor opstaaet, og man drøfter samme i baade den lutherske og den reformerte Kirke. Hvorledes forsøger man at løse det? Jo, gennem Synodal- og Konferencebeslutninger. Erfaring har vist, at det forslaar ikke at tilskynde Forældre til at tage deres Børn med til Gudstjeneste og at bede Søndagsskolelærere og Diakoner om at arbejde med til dette Maals Opnaaelse. Der maa gøres noget mere. Men hvad er der da at gøre? Søndagsskolen er en Indretning, som vi ikke kan undvære, selv om den er, som Dr. Carl Swensson sagde paa Synodemødet i Ishpeming 1904, et Træben. Indretningen maa vi beholde af Navn og delvis af Form og Indhold. Undervisning skal efter Herrens Ord meddeles de døbte Børn. Men hvem skal meddele denne Undervisning? Først og fremmest Pastoren. Han har faaet og paataget sig Opgaven at føde ikke blot Faarene men ogsaa Lammene. Men i altfor mange Søndagsskoler modtager Børnene ikke Undervisning af ham, førend de kommer i Konfirmandskolen. Ikke før end Søndagsskolen opkom, benyttede man hvem som helst til at undervise Menighedens Børn. I alt for mange Fald er Læreren inkompetent, baade hvad Naturanlæg, Kundskab og kristent Sindelag betræffer. Undervisningsfagene er jo Historie og Katekismus. Hvem er mere skikket til at behandle disse end Præsten? Han er ogsaa af Menigheden kaldet til at meddele Kundskab i disse Fag til hele Menigheden. Men vi har ladet Søndagsskoleideen forstyrre dette Grundforhold, og derfor er der i den protestantiske Kirke opstaaet et Problem, som kræver Løsning.

Da Kristendomsundervisning nu ikke meddeles paa nogen anden Dag end Søndag — thi Hverdags-Religionskolen hører snart til det forsvundne — saa bør det være i sin Orden at overveje Spørgsmaalet, om det ikke var muligt til Dels at anvende Søndagsskoleideen sammen med det Princip, at Præsten bliver Lærer for alle Børnene i Søndagsskolen. Klasseinddelingen beholdes og dermed ogsaa Lærerne, naturligvis. Det burde være muligt i det mindste for den, som tror, det er det. Men det kan ikke ske, uden vi først tænker paa Katekismen.

Vi forestiller os det høje Maal, som man havde i Sverrig (ligesaa i Danmark), at Barnet skulde kunne udenad baade den lille og den større Katekismus (den lille Katekismus med Forklaring). Men vi maa ikke vente, at vore Børn skulde kunne opnaa ligesaa meget som Børnene i Sverrig, hvor Katekismen læstes fem Dage om Ugen; men de fleste Børn hos os derimod tager ikke fat paa Katekismen før Søndag Morgen. Ligesom Hunden, der ved at snappe efter det store Stykke Kød mistede det lille, saaledes har vore Børn forsøgt at lære den store Katekismus, og Følgen er, at de ikke kan den lille, og faa af dem kan besvare Spørgsmaalet: Hvilket er det syvende Bud? Vi maa blive enige om, at vi ikke bør forlange af dem, at de skal kunne mere end den lille Katekismus, naar de kommer for at modtage Konfirmand-Undervisning. Naar vi bliver enige derom, saa er vi færdige til at sige, at den skal læres gennem korte Lektier og ved systematisk Repetition. Dette sker paa den Maade, at Lektierne gives saaledes, at der fordres et helt Aar til at gennemgaa samme. Forklaringen til hvert af Artiklerne f. Eks. deles i tre Dele. Naar saa en Artikel er læst, benyttes en Søndag til hele Forklaringen. Om et Bibelsprog vedføjedes hvert Bud og hver Artikel, saa var det en stor Vinding.

Alle Børn, som kan læse, faar samme Lektie. Paa den Maade gives der Præster Lejlighed til at undervise alle Børnene i Katekismen; thi han katekiserer over denne Lektie hver Søndag. Han anvender ti Minutter dertil. Det er ikke nødvendigt, at Læreren hører denne Lektie i Klassen. Mens Søndagsskolen er delt i Klasser, kan han foruden dette, at han beder Søndagsskolen at læse Lektien, ogsaa tilskynde og opmuntre forskellige Klasser til at optræde og oplæse samme Lektie. Den fjerde Søndag i hver Maaned bliver det saa hver Lærers Tur at overhøre Lektierne i Katekismen fra de tre foregaaende Søndage. Det bliver saa en Eksamen eller en „tøst" for hvert Barn.

Ved hvert Aar at læse Katekismen paa den Maade kommer Børnene til at lære den lille Katekismus grundigt, før de naar Konfirmationsalderen. Hvad opnaar vi derigennem? Jo, 1) Præsten underviser alle Børnene; 2) Børnene faar Katekismen ind i Hukommelsen; 3) deres Forstand oplyses, thi Præsten forklarer Katekismen for dem ved Hjælp af den store Katekismus; 4) Børnene faar noget for Hjertet, idet Lektien bliver mere levende for dem, da den forklars for dem, medens den er frisk i Hukommelsen. Men hvad vi særlig vilde betone er, at efter denne Læseordning er det muligt for Præsten at komme i direkte Berøring med sine Lam, længe før de er gamle nok til at gaa og læse for ham.

Han bør ogsaa undervise alle i Bibelhistorien. Men for at han skal kunne dette, er det nødvendigt, at alle Børn ogsaa i den har samme Lektie saa vel som i Katekismen.

Ved at faa Undervisningsmaterialet ordnet paa denne Maade bliver det muligt for Pastoren at undervise alle Børnene i begge de nævnte Fag.

Lærerne underviser i Bibelhistorien tre Søndage om Maaneden, men den fjerde Søndag overhører Præsten alle Børnene i dette Fag, og dette gør han ved Hjælp af Billedkort. Den fjerde Søndag er saaledes den Søndag, da han underviser i Bibelhistorie. Han benytter 20 Minutter dertil, medens Lærerne denne Søndag faar kun 10 Minutter til Overhøring af Katekismen. Præsten kommer saaledes til at undervise alle Børnene i baade Katekismen og Bibelhistorien, tre Søndage i den første og een Søndag i den sidste. Naar en femte Søndag forekommer, kan den let anvendes til at tale til Børnene om Kærligheds- og Barmhjertigheds-Virksomhed.

Saa langt Past. Randolph. En Del af særlig Betydning for hans eget Samfund er udeladt. Ligesaa udelader vi, hvad der følger til Besvarelse af det andet Spørgsmaal, om Børns Deltagelse i Gudstjenesten, fordi vi mener, at dette Spørgsmaal bedst kan besvares gennem Konfirmandundervisningen og Ungdomsarbejdet.

Men det anførte ansaa vi for saa praktisk og saa naturligt, men tillige saa nyt indenfor vor Kirke, at det kunde blive frugtbringende at meddele det.

For det første selve dette, at „Pastoren" (som Past. R. helt igennem skriver) er kaldet til og har paataget sig at være Hyrde for og føde saa vel Lammene som Faarene. Det er jo en ægte bibelsk Sandhed, se Jesu Ord til Peter, Joh. 21. Kap.

Og dertil kommer saa den Omstændighed, at en uddannet Præst bør forudsættes at være vel hjemme i baade Katekismen og Bibelhistorien, medens det vil være en Sjældenhed under vore Forhold at finde Søndagsskolelærere, som er det i den Grad, at de rigtig kan undervise deri.

I hvert Fald er den fremholdte Tanke værd at overveje sammen med de Søndagsskole-Planer, som vor Kirkes Søndagsskole-Komite har arbejdet med det sidste Aarstid.

Vore Præsteenker og gamle Præster.

Nederst paa Side 159 i Beretningen fra Aarsmødet i Harlan findes følgende Beslutninger:

„Aarsmødet opfordrer alle Samfundets Menigheder til at give rigelige Gaver til Præsteenkekassen.

Det paalægges Præsteenke-Komiteen at uddele Gaver i det kommende Aar til vore gamle Præster.

Aarsmødet beslutter, at Offergaverne for det kommende Aar til Pensions- og Enkekassen gaar til Præsteenkekassen."

Ved at fatte Beslutningen om at begynde Dannelsen af et Pensionsfond var Aarsmødets Opmærksomhed blevet ledt hen paa, at Den forenede danske Kirke som saadan hidtil intet havde gjort for at støtte dens udtjente gamle Præster, og saa blev i sidste Øjeblik anførte Beslutninger fattet i al Hast.

Men Hastværk er jo gerne Lastværk, og disse Beslutninger er ikke fri for at være det heller. De har nemlig skabt forøget Udgift uden tilsvarende Indtægt.

De har taget en Indtægt fra Pensions- og Enkekassen, men denne faar samme Udgift, da den ved Lov og Regler er tvungen til at betale de pensionerede samme Pension som ellers.

Lad saa denne Kasse bære det Tab for indeværende Samfundsaar, men saa Enkekassen —?

Den er paalagt en ny Udgift, men faar en forøget Indtægt?

Før, naar der har været samlet Bidrag til baade Enkekassen og Pensions- og Enkekassen, har der været optaget en Kollekt rundt om i Samfundet til hver af disse Kasser. Faar Enkekassen saa i Aar to Kollekter? Eller bliver den ene fordoblet?

Venner! — Embedsbrødre, Menigheder, Kvindeforeninger — tillad os venligst at minde eder om, at Aarsmødet har paalagt os som Præsteenke-Komite ogsaa at støtte udtjente gamle Præster i det indeværende Samfundsaar, og det skal være os en Glæde at handle efter dette Paalæg, men om vi skal kunne det, det beror paa, om I fylder det dobbelt eller lidt mere i den Kasse, der er betroet os at uddele af.

Nu forstaar I det nok, Venner, hvorledes det forholder sig med den Sag. Det vilde være en kedelig Skuffelse for dem, som Aarsmødets Beslutning har givet Haab om lidt ekstra Støtte i Aar, om de ikke fik den.

Og for Samfundet? — — om en Aarsmødebeslutning af den Art ikke blev til andet end et død! Bogstav! Men den kan ikke blive til andet, med mindre vor Kasse faar mindst dobbelt Indtægt, th. den er jo ikke ved Lov og Regletvungen til at udbetale hver en vis Sum.

Endnu eet — lad os snarest muligt faa at vide, om vi skal blive i Stand til ogsaa at yde de udtjente Præster Støtte!

Send eders Bidrag til vor Kasserer: Past. J. Simonsen, 2158 N. Kildare Ave., Chicago, Ill.

Paa Præsteenke-Komiteens Vegne.
A. M. Andersen,
Formand.

Den 27. August 1916.

Er der noget særskilt ved den Dag? Ja — for da skal vi vise vort Sindelag til at give (ikke ofre) til vort store Barn i Blair. Naar Børnene vokser til, bliver de mere fordringsfulde. Hvor 25 eller 50 Cents kunde glæde og tilfredsstille, da de var smaa, maa der nu tages dybt i Lommen, 5—10—15 Dollars, ja langt mere for at tilfredsstille deres og Tidens Krav. Hvad er det vort Barn i Blair trænger til? Det første, jeg vil understrege, er vort; thi alle, som tilhører Den forenede danske ev.-luth. Kirke i Amerika er hver for sig et Lem og en Del af dette Samfund. Derfor er alle Samfundets Institutioner og Øremaal dit og mit. Og som saadan er Trin. Sem. og Dana Col. i Blair dit og mit, det store Barn, og naar vi hører Barnets Begær, siger vi vist alle: Ja, det vil vi give det med Glæde. Barnet ønsker meget (ja trænger til mange Ting), men hvad det nu i Øjeblikket begærer er særlig nødvendigt. Thi Skolen har paataget sig at opdrage de af vore Børn, som vi sender til den Aar efter Aar. Og det besværer den, at den ikke kan forsyne disse Børn, som den med Glæde tager imod, med den fornødne Varme i den kolde Vintertid; thi det nuværende Varmeapparat er faldefærdigt, usikkert og uforsvarligt.

Det, som altsaa begæres, er et nut tidssvarende (ja ogsaa fremtidssvarende) Varmesystem, bestaaende af en Bygning til at indlægge en ny Dampkedel i, ny Dampkorsten og Kulhus i Forbindelse med Kulhuset og Dampkedelen forbunden med det nuværende Rørsystem i alle Skolens Bygninger. Og Beløbet til at dække Udgifterne og opfylde Øjemaalet bliver ca. 7000 Doll., og den 27. August (10. Søndag efter Trin.) var Dagen, som Aarsmødet i Harlan bestemte til Samfunds-Lemmer og Venner at lægge en Gave paa Herrens Alter stor nok til at dække nævnte Sum. Bliver den indsamlede Sum større, skal det komme Barnet tilgode.

Jeg kender noget til et Mennesikes Sindelag og Tankegang, særlig naar det koster lidt. Jeg tager ikke fejl, naar jeg hører, at en Del siger: Hvem har bestemt dette? Penge og Penge hele Tiden. Ja, og er det ikke besluttet og lovet, at vi ingen Gæld stifter paany? Og ca. 7000 Dollars, hvordan? Ved et Offer paa een Søndag, de kommer ikke nær ind. Hvem har bestemt dette? Aarsmødet i Harlan, og det var vist endda enstemmig vedtaget, at en tidssvarende Varmestation ved vor Skole i Blair skulde opføres og en Komite af fagkyndige Mænd vælges til at forestaa Planing og Bygning af ovennævnte Station med alt, som staar i Forbindelse med samme.

Da Spørgsmaalet om en ny Varmestation blev lagt frem, var der megen Hovedrystning, men siden det hørtes, at det var absolut nødvendigt at indlægge en ny Dampkedel inden Vinteren, da bestemtes det som før nævnt. Penge, Penge hele Tiden. Ja, det er en vanskelig Sag. Saadan lød paa Aarsmødet. Vi (eller Styrelsen) maa først have Pengene; thi Gæld maa vi ikke stifte. Men skulde Skolen drives, da skulde nye Varmeapparater indlægges. Og Skolen skulde drives. Saa var det, vi fik den lyse Tanke: Vi henstiller til alle Samfundets Præster, Menigheder og Prædikepladser at slaa det fast den 27. August. Der skal ingen Gæld blive ved Opførelsen af nævnte Varmestation. Vi giver med Glæde denne Gave, det er til vore egne Børn.

En Komite paa 3 Medlemmer blev valgt. Past. M. Th. Jensen, Frimont, C. M. Christensen, Blair, og S. P. Sørensen, Albert Lea, Minn. Det blev paalagt os at spare. Og vi har heller ikke i Sinde at ødsle. Men der har været sparet lidt for meget ved Opførelsen af Skolebygningerne i Blair i Fortiden, saa vi skulde spare paa Centen og lade Dollaren spring; Venner, vi er ikke fattige — du og jeg. Komiteen samledes i Blair den 20. Juni og blev organiseret. Past. Jensen Kommiteformand, S. P. Sørensen Sek. Bestyrer Laursen udnævntes til Hjælpesekretær og følgende Beslutninger fattedes:

Det overlades til Mr. Balfe i Omaha at udarbejde alle Planer i Henhold til Varmeapparatet, han er den Mand, som har indlagt det nuværende, og give Pris paa Materiale og Arbejde og indbringe begge Dele snarest muligt. Dernæst overlodes til J. C. Jensen, Architekt, Council Bluffs, Ia., at frembringe Planer af Bygningen, Skorsten samt tage alle „Levels", saa det med Sikkerhed kan vides, hvad vi gør. Thi det er en ganske vanskelig og vigtig Sag, at faa alle Varmeledninger forbundne paa den mest praktiske og besparende Maade. Den nuværende Dampkedel ligger under den nordvestre Bygning i en meget dyb Kælder, og den nye Kedel kommer til at ligge Syd og Vest fra alle Bygninger i en Bakkeside, med en Forskel af af 14 Fod i „Level" af Jordens Overflade. Kedelrum og Kulrum bliver under eller ligemed Jorden paa Nordsiden og over Jorden paa Sydsiden. Der har været søgt Oplysninger hos Arkitekt Jensen førend Aarsmødet angaaende Varmestationen. Til Udfærdigelse af Planer gav Komiteen Arkt. Jensen følgende Maal: Kedelrum 24 X 40, 14 Fod højt. Kulrum 16 X 40, 15 Fod højt eller dybt, Cement-Tag over Kulrummet, med Jerndøre, hvorigennem Kullene kastes ned. Dampskorsten 80 Fod høj med en 3 Fod Aabning eller „flue". Den skal staa i Kulrummet for at faa god Forbindelse med Dampkedelen eller Dampkedler i Fremtiden.

Er der nogen, som bliver særlig glad over dette Foretagende, er det Manden, som passer Varmeapparatet; thi han har haft et Arbejde, som har været saare besværligt. Aasen maatte han bære op af en ca. 14 Fod dyb Kælder. Endvidere bestemtes at sætte en Etage ovenpaa Kedelrummet, ca. 8 Fod høj. Den bygges af Mursten, hele Kælderrummet af Cement. Skorstenen af Mursten.

Vi maa ikke stifte Gæld, nej, det er derfor, at du og jeg gives det Privilegium at skænke en Gave den 27. Aug., den 10. Søndag efter Trin., stor nok til at dække Omkostningerne ved dette Foretagende. Det er en let Sag, naar vi ser paa det som vor Sag, vor egen Sag. Vi er Samfundet, vi har besluttet det paa vort Aarsmøde. Lad os nu ikke skuffe os selv.

Ja, men hvor meget skal jeg give? Hvor meget giver vi til vor Skolekasse? Det er omtrent den samme Sum. Men Skolekassen er gerne i lidt Underbalance, saa om vi giver $5 til Skolekassen, lad os give $5.50 eller $6 til dette og i lignende Forhold. Det gamle kendte Ord lød ofte, paa Aarsmødet: Alle give noget, alle give med Glæde, alle give efter Evne.

„Aa nej," lød det fra en af vore ældre Præster, „efter Evne, det er for meget. Alle give noget. Vi er over 15,000 konfirmerede Medlemmer, det er 50 Cents til hver. Alle give noget — med Glæde, da vil det let komme ind, 7000 Dollars og mere. Efter Evne, nej, thi da maatte jo een Mand give det hele, thi vi har mange i vor forenede Kirke, som evnede $7000. Nej, med Glæde for Herrens Ansigt giver vi lidt og mere i Forhold til vor Kærlighed til vore Samfundsgøremaal. Thi vi mener vel, at Skolen i Blair er Herrens Sag og en god Sag. Er det Herrens Sag, lad os da ikke være karrige overfor hans Sag; han kunde saa let blive karrig over for os. Og det er saa let for ham at give eller tage 5 eller 10 Dollars, ja langt mere. Der er sagt i hans Ord: „Den, som karrigen saar, skal og karrigen høste." „Giver, saa skal eder gives."

Jeg skriver dette med Glæde, thi jeg ved, at en lille Oplysning og Opmuntring hjælper mig, naar jeg er i det kritiske og knebne Hjørne, saa mit Hjerte og Øjne aabnes, og jeg kommer til at skue opad.

Dersom den 27. August ikke passer til denne Indsamling, tag saa en anden Dag i Nærheden af den 27. August. Brug eders egen Tid, ederes egen Maade. Kun dette, at Midlerne kommer tilveje til Betaling af vort Foretagende; det er alt, vort store Barn i Blair ønsker. Der bliver vel mange Hvorfor? og Hvorfor ikke? over for os som Komite, som jeg ikke her kan besvare. Vi venter at faa lidt Kritik særlig med Hensyn til den Etage over Kedelhuset, men vi mente, det var det bedste, koster ikke meget og ser godt ud, den hindrer fra at bruge Taget til Legeplads, og den kan afbenyttes til mangt og meget. Komiteens Medlemmer er enige om at modtage al den Tak og al den Kritik, som bliver den til Del.

Al Bygningsarbejdet, fuldt færdigt udliciteret til Struwe & Hines, Blair, Nebr., for en Sum af 3750 Dollars. Den første Udbetaling af 2,000 Dollars er forfalden til 1st. September. Restbeløbet, naar Arbejdet er færdigt og antaget. Arbejdet skal være færdigt senest den 1. Oktober 1916. Prisen paa Varmeapparatet med Forbindelser kender jeg ikke endnu, men den bliver imellem 2600 og 3000 Dollars. Udgravning af Kælder gør vi selv.

Kære Præster i Den forenede Kirke, lad nu ikke Indsamlingen blive lagt til Side eller gaa i Langdrag, men opmuntre eders Menigheder til at yde et passende Beløb efter hver sin Evne til at betale for vor nye Varmestation. De fleste af vore Menighedsfolk vil give, naar de bliver paaminde om Nødvendigheden af, at alle er med, saa vi kan med denne som med alle vore Sager møde til vort Aarsmøde med balancerende Kasser. Og lad os faa Bidragene indsendt til vor Samfunds Kasserer betids til at møde vore Udbetalinger.

Jubilæums eller Gældsindsamlingen anses skrevet med Haab om et Overskud, som vil blive Begyndelsen til et Pentionsfond til Samfundets gamle Præster. Altsaa, betal alle vore Gældsposter eller Udgifter for i Aar, og vi vil ved Aarsmødet i Neenah kunde mødes gældfrie ved Jubelaarets Aarsmøde.

Det er første Gang, jeg har skrevet til Samfundets Medlemmer om at yde til nogen Sag. Hvorledes min Opfordring er formet, og hvordan den vil naa sit Maal, ved jeg ikke. Men een Ting ved jeg, at det er gjort det bedste, jeg formaar, med dette som Maal, at Hjerterne maa aabnes og Bidraget indkomme. Vi kan let, om vi vil!

I broderlig Ærbødighed.
S. P. Svendsen, Kom.s Sek.
Albert Lea, 7. Aug., 1916.

Ni Grunde,

som en dansk Præst en Gang har givet, hvorfor han gaar i Kirke, ogsaa naar det regner.

1. Fordi Guds Ord er lige dyrebart, lige fuldt af Naade, selv om det regner ude.

2. Fordi jeg venter, Præsten er paa sin Plads, og jeg vilde blive meget forbavset, hvis han var bleven hjemme, fordi det regnede.

3. Fordi det er saa meget mere nødvendigt, at jeg kommer netop i daarligt Vejr, eftersom mange da udebliver.

4. Fordi mit Eksempel kan virke tilskyndende paa mange.

5. Fordi jeg ser, at Folk ikke lader sig afholde fra deres Fornøjelser af daarligt Vejr.

6. Fordi jeg er bange for, at begynder man først at lade være at gaa i Kirke paa Grund af Kulde og Regn, kan man ogsaa let finde paa at blive borte, naar det er smukt Vejr.

7. Fordi jeg vilde skamme mig for Gud, om min Trang til at høre hans Ord og lovsynge ham i hans Menighed var saa ringe, at en Smule Regn kunde afkøle den.

8. Fordi maaske den Dag netop en særlig Velsignelse er beredt mig i Guds Hus.

9. Fordi jeg ikke ved, om der er bekaaret mig flere Søndag hernede. Maaske denne er den sidste. Hvor kunde jeg da tilbringe den bedre end i Guds Hus?

„Kr. Sml."

Ungdomsmøde

vil blive afholdt i Ebenezer Menighed, Audubon, Ia., i Dagene 17.—19. September d. A.

Om Eftermiddagene vil følgende Emner blive drøftede:

1. Guds Riges Værdiside (Matth. 13, 44).

2. Guds Riges Skønhedsside (Matth. 13, 45—46).

3. Guds Riges Udviklingsside (Matth. 13, 31—32).

Venner af Guds Riges Arbejde i Almindelighed og Ungdommen i Særdeleshed indbydes herved til dette Møde. Vi venter et velbesøgt Møde. Meld eders Komme senest 12. September.

Paa Menighedens Vegne.
G. B. Christiansen.